

af dem, der begjære Vending foretaget med Hensyn til Limfjordsfiskeriet. — Med Hensyn til Bestemmelserne i § 4 om Drageliner skal jeg bemærke, at den Bestemmelse, der staar i Fiskerilovens § 32, om, at Vængden ikke maa overstige 25 Favne, er indsat særlig, fordi man mente, at det skulde være farligt for Flynderfiskerne, naar Dragelinerne vare for lange. Men i de Andragender, der ere indkomne til Udvalget i Landsthinget, er det af samtlige Andragender og Andragere oplyst, at for i det Hele taget at bruge Flyndervaad i Limfjorden, maa man have Drageliner af mindst 60 Favnes Længde, saa der kan altsaa ikke være Tale om, at Drageliner paa indtil 35 Favne skulle kunne fange Flynderfiskeriet. Jeg skal med denne førte Bemærkning tillade mig at anbefale at vedtage Lovforslagets 3 Paragrafer og derimod udstøde § 3, idet jeg mener, at den netop angaar et Forhold, hvori der kan være Tale om at følge den opstillede Grundsaetning. Det er Noget man ikke kan gaa ind paa at røre ved, inden man har nogen Erfaring.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det maa forventes, at Fiskeriloven trænger til en Revision. Det var jo noget væsentligt Nyt, man maatte prøve at lovgive om, og det er ikke rimeligt, at man strax der skulde have truffet det Rette. Jeg er ogsaa enig med Ordføreren i, at nogen Erfaring burde der gaa forud, inden man skrider til en saadan Revision, og derfor har jeg ikke Noget imod det Vendingforslag, han har stillet om, at der skal indsettes en Revisionsfrist i det Lovforslag, der nu foreligger, i en anden Formulering end den, jeg har tilladt mig at stille. Det vil erindres, at Lovforslaget kom frem, fordi jeg maatte vedfende mig, at man havde glemt et Forhold med Hensyn til de svenske Fiskere, idet der er fælles Fiskeri i Øresund af de danske og svenske Fiskere. Nu vil det ærede Udvalg have denne Bestemmelse begrændset til et enkelt Punkt, nemlig Rødspætter. Derimod skal jeg ikke indvende Noget, idet jeg ganske vist maa tro, at det netop er det brændende Punkt eller det Punkt, det kommer an paa. Den ærede Ordfører mente dernæst at kunne sige, at Rødspætter i Øresund ere mindre end ellers i vore Farvande. Jeg tror det er rigtigt. Det maatte jo nærmest føre til, at man kom til at overveie, om man ikke bestemt kunde sige, at det er Rødspættefiskeriet i Øresund der er Tale om; det er jo nemlig Meningen. Det er kun den, der skal kunne fisses der med de smaa Maal, og

som de bostdende Fiskere skulle kunne forhandle i de tilgrændsende Landjurisdiktioner. Det kan komme under nærmere Overveelse, om man skal give den Tante Udtryk i Lovforslaget. Jeg indrømmer, det kan være tvivlsomt af praktiske Grunde, thi det er ikke saa let, naar Fisken lægges i disse Jurisdiktioner, at kontrollere, hvor den er fanget. Smidlertid vil der vel næppe være Tale om Forhandling af Rødspætter i disse Jurisdiktioner uden netop, forsaavidt de ere fangne i Øresund. Jeg kan altsaa meget godt afviescere ved Forslaget i den Form, det ærede Udvalg har ønsket at give det. — Jeg skal dernæst udtale mig noget om Lovforslaget, som det nu foreligger, idet i alt Fald et æret Medlem har holdt paa nogle af Bestemmelserne, saaledes som de ere redigerede efter Folkethingets Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag. Slutningen af § 1 om Bagrobspørgsmaalet skal jeg ikke tage op. Det er et Spørgsmaal, jeg har holdt mig noget udenfor, det har svævet mellem Thingene, men jeg tror nok, at det er rigtigt at fastholde det, der staar i Fiskeriloven. — Bestemmelsen i § 2 om Bøtvaad, og at der ikke efter Vaadene maa slæbes Ankere eller en anden lignende Bægt, mente det ærede Medlem, der nu talte, maaske særlig var kommen ind i Loven ved en Tilfældighed. Det er ikke Tilfældet. Det er efter moden Overveelse, at Bestemmelsen er kommen ind. Der er ikke saa stor Forskjel paa de Vaad, der bruges til Fiskefangst i Limfjorden, og Bøtvaad; de gaa mere og mere af Brug. Forskjellen er nærmest den, at de ere dybere i Armene og benyttes paa en anden Maade. Det ærede Medlems Hovedargument, hvik jeg fik ret sat derpaa, var det, at naar det er tilladt i § 30 i Fiskeriloven, at Vaad kan drages til Vaaden, der ligger for Anker, saa er det mindre forslaeligt, at man ikke vil tillade, at Vaadene maa slæbe Ankere efter sig. Jeg tror nu ikke, at den Argumentation er ganske rigtig, og jeg tror, det er en meget fornuftig Bestemmelse, der gaar ud paa at forbyde dette Fiskeri. Slæbeankeret er nemlig ikke blot skadeligt for Fiskevænglen, som det maaske ikke træffer saa meget, men ogsaa i høi Grad skadelig for de andre Fiskeres Redstaber. Naar det ærede Medlem altsaa siger, at det er et Indgreb i de Fiskeres Udgang til Næring, der ville benytte Bøtvaad, saa vil jeg sige, at naar de lade let Anker slæbe, er det et Indgreb i alle andre Fiskeres Næring. Benyttelsen af andre Redstaber i Limfjorden er meget bethdelig, og jeg er i Stand til at nævne nogle af dem, der benyttes. Efter Indberetninger, som jeg